

Sygn. akt II Ka 797/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Mariusza Semeniuka

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2021 r.

sprawy **T. K.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 15 lipca 2021 r. sygn. akt II K 91/21

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od opłaty za II instancję oraz wydatków postępowania odwoławczego, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 797/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 15 lipca 2021 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 91/21;

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

#

#

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

co do winy

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	------------------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj.: naruszenie art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - błędną ocenę materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, w sytuacji kiedy z wyjaśnień oskarżonego złożonych na piśmie w dniu 12 marca 2021 roku wynika, iż nie dokonał on kradzieży wszystkich wymienionych w akcie oskarżenia przedmiotów, co w żaden sposób nie zostało zbadane przez Sąd pierwszej instancji przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia; - niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez nieuwzględnienie przez Sąd pierwszej instancji wniosku obrońcy o przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości i wezwanie na rozprawę świadków wymienionych w akcie oskarżenia, co doprowadziło do braku 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	wyjaśnienia przez Sąd pierwszej instancji w sposób kompleksowy okoliczności sprawy i tym samym naruszyło prawo oskarżonego do obrony i rzetelnego procesu, a w konsekwencji miało istotny wpływ na wydanie zaskarżonego orzeczenia i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów;	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut wywiedziony przez obrońcę oskarżonego okazał się pozbawiony zasadności.</p> <p>Na wstępie niniejszych wywodów zauważyć wypada, iż konstrukcja rozpatrywanego środka zaskarżenia pozostawała wadliwa, przez co uznać należy, że zarzuty przedstawione w jego petitum nie do końca odpowiadały rzeczywistym intencjom jego autora. W ocenie Sądu Okręgowego, bezzasadne było podnoszenie równoległej obrazy art. 7 kpk i 410 kpk. Oczywistym pozostaje, iż konstruowanie prawdziwych ustaleń faktycznych musi opierać się na dowodach wiarygodnych, a dowody niewiarygodne temu celowi nie służą. Pominięcie określonych dowodów uznanych za niewiarygodne przez Sąd meriti przy konstruowaniu ustaleń faktycznych jest rezultatem dokonanej oceny dowodów i wyboru jednej ze sprzecznych wersji zdarzenia, w sytuacji, w której wersje te absolutnie się wykluczają. Nie oznacza to jednak, że nie dokonano oceny określonych dowodów w ogóle, a tym samym nie świadczy o naruszeniu art. 410 kpk (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z</p>		

dnia 29 września 2017 roku, wydany w sprawie o sygn. II AKa 285/17).

Tak sformułowany wniosek pozostaje nadto uzasadniony, zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę, iż pozornie skonstruowany przez obrońcę oskarżonego pogląd, jakoby pewne dowody oraz rzekomo płynące z nich okoliczności zostały przez Sąd merytoryczny pominięte, dotyczył w zasadzie jedynie przekonań podsądnego wyrażonych w treści pisma z dnia 12 marca 2021 roku, które to Sąd Rejonowy miał zignorować. W rzeczywistości jednak organ procesowy poddał ocenie całość wyjaśnień T. K. składanych przezeń kilkakrotnie na poszczególnych etapach postępowania, zaś jedynym uchybieniem w tym zakresie było nieuwzględnienie wzmiankowanego dowodu bezpośrednio, w stosownej części tabelarycznego uzasadnienia wyroku. Bez wątpienia, jednak omawiane naruszenie, przede wszystkim ze względu na swą niską rangę, pozostało bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie stanowiło zatem obrazy przepisów postępowania o jakim mówi art. 438 pkt 2 kpk, a co za tym idzie nie mogło stanowić skutecznego zarzutu apelacyjnego wskutek którego zaskarżone orzeczenie mogłoby zostać wzruszone. Organ sądowy wykazał się swego rodzaju niedokładnością nie uwzględniając w uzasadnieniu rozstrzygnięcia korespondencji, którą wspomniał autor apelacji, jednakże wynikało to najpewniej z faktu, iż wobec wielokrotnie składanych przez oskarżonego wyjaśnień, w których ten konsekwentnie przyznawał się do swojej winy w zakresie wszystkich zaprezentowanych na łamach aktu oskarżenia czynów, stanowisko wyrażone przezeń w

treści pisma zaadresowanego do organu procesowego, nie miało większego wpływu dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Dla przyjęcia takiej a nie innej konkluzji upoważnia fakt, iż w dokumencie z dnia 12 marca 2021 roku oskarżony przyznał się do kradzieży pewnych produktów – masła i parówek, wskazując iż czynu tego dokonał z poczucia głodu, jednak jednocześnie w żaden sposób nie odniósł się do zaboru pozostałego mienia. W ocenie Sądu Odwoławczego, gdyby istotnie celem nadania rzeczony korespondencji było zanegowanie swojego sprawstwa w pozostałym zakresie, to jego autor, choćby lakonicznie, ustosunkowałby się do treści innych zarzutów. Tymczasem, taka sytuacja nie miała miejsca, zaś sam podsądny kilka miesięcy wcześniej (po raz kolejny) przyznając się do winy wskazał, iż wobec ujawnionych w toku postępowania, tak jednoznacznych i wymownych dowodów to co zrobił jawi się jako oczywiste. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż – podobnie jak w przypadku pozostałych przesłuchań – T. K. wyraził swoje stanowisko wobec wszystkich pozostawionych mu zarzutów. W tej sytuacji, przekonanie obrony, jakoby Sąd Rejonowy pominął pewne dowody i to akurat te, które rzekomo kwestionowały sprawstwo oskarżonego w zakresie większości zarzucanych mu czynów, nie zdołały znaleźć uznania w oczach Instancji Odwoławczej. Sam skarżący swoich zapatrywań na wywołaną opinię szerzej nie uargumentował opierając się w zasadzie na okoliczności, iż omawiana korespondencja nie została ujęta w tej części pisemnych motywów wyroku, gdzie winny być wyszczególnione wszystkie ujawnione w toku

procesu źródła dowodowe. Jednak, co wyraźnie należy podkreślić pominięcie dowodu, o jakim głosi apelacja nie może być utożsamiane z analogicznym pojęciem, o którym mowa w treści art. 410 kpk. Zamykając tę kwestię, dodać wypada, iż nie budzi wątpliwości, że Sąd Rejonowy wszystkie ujawnione w toku procesu dowody w sposób dogłębny ocenił i przeanalizował – co tyczy się także w całości depozycji T. K. – a w konsekwencji wyprowadził słuszne wnioski, na podstawie których obiektywnie odtworzył konwencję zdarzeń z czasookresu przyjętego przez oskarżenie, czemu wyraz dał (poza wskazanym jednostkowym uchybieniem) w pisemnych motywach do zaskarżonego orzeczenia.

Odnosząc się do dalszych wywodów skarżącego wskazać należy, iż istotnie to rozpoznający daną sprawę Sąd jest decyzyjny i władny, by dopuścić i przeprowadzić zawnioskowane przez strony procesowe dowody, jednakże oczywistym jawi się, iż nie dotyczy to wszystkich źródeł dowodowych, lecz tych które z jakichś powodów są dla rozstrzygnięcia danej sprawy pomocne. A contrario, stosownie do treści art. 170 kpk, Sąd oddali rzeczony wniosek dowodowy, gdy zaistnieją ku temu negatywne przesłanki, dokładnie wyartykułowane w treści wzmiankowanego przepisu. Nadmierne, zbędne rozbudowywanie postępowania dowodowego prowadziłyby bowiem wyłącznie do tak niepożądanego stanu jakim jest przewlekłość postępowania. Z tej przyczyny, uznać należy, iż słusznie Sąd Rejonowy nie przychylił się do wniosku obrony

o osobiste przesłuchanie w charakterze świadków podmiotów wymienionych w treści aktu oskarżenia. Wobec faktu, iż na podstawie odpowiednich przepisów procedury karnej zeznania owych świadków uznano za ujawnione bez odczytywania, ponowne przeprowadzenie czynności procesowych z ich udziałem byłoby niecelowe, bezowocne i z pewnością wywarłoby niebagatelny wpływ na czas trwania niniejszego postępowania, który w przypadku przesłuchania kilkudziesięciu świadków bez wątpienia kilkakrotnie by się wydłużył, nie wypełniając przy tym nadrzędnych gwarancji procesowych. Omawiając tę kwestię dodać należy, iż decyzja w tym zakresie została przez organ orzekający kompleksowo i dosadnie uargumentowana. W toku rozprawy dwukrotnie bowiem wskazano, iż świadkowie oskarżenia zostali w sposób dokładny i szczegółowy przesłuchani w postępowaniu przygotowawczym, przy czym ich deklaracje dotyczyły okoliczności, którym sam podsądny nie zaprzeczył. Tutaj dodać także należy, iż o sprawstwie T. K. nie przeświadczały jedynie jego deklaracje, czy nawet fakt, iż częstokroć został on złapany na tzw. gorącym uczynku, ale nadto przede wszystkim pozostała część zebranego wiarygodnego materiału dowodowego – jak (przede wszystkim) dowód z monitoringu. W takiej sytuacji skarżący nie winien mieć zastrzeżeń do decyzji sądu meriti, iż bezpośrednio przesłuchanie owych świadków nie było konieczne, zwłaszcza gdy każda ze stron miała możliwość zapoznania się z treścią ich depozycji. Dlatego też, w ocenie Instancji Odwoławczej uzasadnione

skorzystanie przez Sąd Rejonowy z możliwości przewidzianych w Kodeksie postępowania karnego nie może stanowić uchybienia, które mogłoby być rozpatrywane przez pryzmat ewentualnego wzruszenia zaskarżonego orzeczenia. Skoro bowiem ustawodawca wprowadził do procedury karnej pewne uproszczenia, to domniemuje się, że są zgodne z naczelnymi gwarancjami procesowymi. Wobec powyższego na kanwie przedmiotowej sprawy nie sposób dywagować o naruszeniu prawa do obrony T. K.. Kwestia ta stała się zresztą już przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego, który wyraźnie zastrzegł, iż skorzystanie z omawianej instytucji pozostało bez znaczenia dla sytuacji procesowej podsądnego.

Wniosek

1. O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego T. K. od zarzucanych mu czynów; lub też ewentualnie z daleko posuniętej ostrożności procesowej:
2. O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zamianę orzeczonej kary pozbawienia wolności na karę ograniczenia wolności; bądź też:
3. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów, na uwzględnienie nie zasłużył żaden

z tak sformułowanych wniosków
apelacyjnych.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 15 lipca 2021 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 91/21;	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, by podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	~~# art. 439 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~ -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>Sąd Odwoławczy na podstawie art. 29 ust. 2 Prawo o adwokaturze i § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019, poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. M. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł VAT) za obronę oskarżonego sprawowaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;</p> <p>Bacząc na sytuację materialną oskarżonego, na podstawie przepisów art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk, zwolniono go od opłaty za II instancję oraz ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, które przejęto na rachunek Skarbu Państwa.</p>

7. PODPIS